

A6296.

Lühike Palve ramat.

Sommiko Palve.

Armas taevane Jäsa! Sinno ette ma tullen omma palwega. Sa olled minno Jummal! Sa olled mind lonud, mind üllespiddanud, mind hoidnud ja kaitanud sest sammast päwast sadik, mis ma sinno armo läbbi jälle ollen nähä saanud. Mu, ja kitus elgo sulle keigeselle hea eest, mis sinna, mo keigesureim heateggia! mul ihho ja hinge polest olled teinud. Keigeennamiste ma tännan sind, et sinna mind minnewal ösel olled armolikkult hoidnud ja kaitanud, et ühtegi willetsus, egga kahjo mulle ep olle woinud sündida; ja et ma nüüd rõmoga ollen üllesärkanud ja ue rammoga omma tõle woin hakada. Oh Jummal! kui suur on sinno hallastus! Mi mitto on sel ösel haigeks saanud, ehk ka surnud. Agga mind olled sinna terwisel pidanud ja mulle weel armo aega tahtnud anda. Ma waene pattune! ma ep olle sedda kül wäärt, mis sirna mulle head teed. Ma ollen sinno wasto ekhinud ja pean ennast so eest häbenema, et ma ni tännamatta so wasto ollen olnud. Anna mulle sedda andeks, Jeesusse Kristusse, mo kalli õnnisteggia pärrast. Ma tahhan ka keigest süddamest patto wasto woitelda, omma kurja pattust süddant tallitada ja sinno käskude järrele ellada. Seks ma amman ennast

Ka tänna hopis sinno kätte. Zuhhata mind,
 mo Zummal! omma pühha waimo läbbi, keige
 hea töle. Kinnita mo usko, mo lotust omma
 Dnisteggia peale. Temma õppetus seisko ikka
 mo meles, et ma selle järrele woiksin ellada ja
 sest ennast saaksin rõmustada, kui ma tööd teh-
 hes waewa tunnen, ehk ka sinno pühha, targa
 rahmisse järrele mulle üks willefsus kätte juh-
 tub. Anna mulle, oh helde Zummal! ka tän-
 na keik minno tarwidust, kui ma truiste omma
 tööd teen, ja hoia mind sedda pillamast, mis sa
 mulle annad. Dnista mind, dnista keik mo
 ommad, mo suggulased, sõbbrad, waenlased
 ja keik risti-rahwast. Dnista üllemad ja al-
 lamad. Sa olled meie Zummal, meie keikide
 Issa. Sinno holeks jättan ma keik ommad
 murred. Olgo mulle agga se murre, et ma sind
 kardan ja armastan, sind iggas kohhas silma-
 de ees pear, iggamehhele omma õigust teen ja
 nenda õnna surma wasto ennast walmistan.
 Eõpwad siis minno ello päwad, siis sinna, mo
 kallis Dnisteggia! olled mo leppitaja ja woid
 mind ello õtsas omma iggawesse rõms jse.
 Seäl ma ollen siis lahti keigest waewast ja naan
 sesinnatse ma ilma tülki järrele iggawest hii-
 gamist ja rahho. Seäl peab sinnule au ja ki-
 tus ja tänno ollema iggaweste. Amen.

Ma ellan tänna, tänna ulgo

Mo ello mitte asjata.

Mo surmas weel sest päwast tulgo

Suur kasso mulle rõmoga.

Te, Zummal, et ma sinnule

Ka tänna ellan waggaste!

Üks teine Palwe.

Ma ärkan maggamast ülles. Ma ollen te
we, ma ollen tõmus. Jummal on mind hoid
nud ja kaitstud, et ma samud päwa wägust
jälle nähha. Au, Eitus ja tänno olgo sulle,
mo helde Issa! Keige selle hea eest. Ma läh
hän nüüd sinno sanna peäle ta omma tõe.
Kinnita mind, õnnista mind, mo Jummal,
mo abbimees! et keik mo tõ woiks tänna ka
hasti korda miina. Pea mind omma kartus
se ja armastusse sees, et ma patto eest ennast
hoian ja sinno tahtmist teen. So holets ma
annan ennast ja keik minno ommad, minno üs
lemad, suggalased, sõbbrad ja waenlased ja
keik inimessed. Heida armo meie keikide peä
le. Õnnista mind ja keik minno ello maia. Hoia
mind keige kurja ja kahjo eest, ja kule minno allans
dikko palwe, Jesusse Kristusse parrast. Amen.

Ma hakkän rõõmsast irdle;

Mo Jummal wottab heideste

Mo peäle armust wadata,

Ja õnnistab mo waewa ka.

Mis ma siis kardan? Rõõmsaste

Ma lodan temma peäle.

Ohto Palwed.

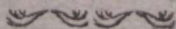
Iggawente ja armolinne Jummal! Kes sin
na seamma olled ja jääd muutmatta, kes sin
na algmissest olled olnud ja iggaweste jääd.
Siuno ello päwad ei lõppe ial ärra; agga in
nimesse päwad lähhawad lendes ärra. Wenda
on mulle se päaw ka ärralainud ja on mind ta
surmale liggimalle wiinud. Mo Jummal! mis

ollen ma sinno wasto? Baewalinne ja surres
 lii saan ma pääw päwalt ifka wannaks. Kui
 ussinaste on mulle ka se pääw möda läinud,
 mis sa mulle armust weel olled annud! Kidetud
 olgo sest so pühha nimmi, et ma tedda terwi-
 dusse ja hea õnnega ollen lõppetanud. Mo
 tõ on nüüd tehtud, mo murred on petud, mo
 ihho kippub maggama. Agga sinno ette ma tul-
 len weel, sind tännamas, et sa ka sel päwal
 mind armolikkult olled aitnud. Sinna olled
 armo ja joudo annud, et ma keif omma tööd
 ollen woinud teha. Sa olled terwidust ja
 ramma, moistust ja tarkust, head tahtmist ja
 nou annud, et ma keif wiisi pärrast ollen sanud
 teha, ja nüüd rahhoga omma sängisse woin-
 heita. Leppi nüüd agga weel minnoga mo pat-
 tude pärrast, mis ma sel päwal ollen teinud.
 Anna neid andeks Jeesusse, mo Õnnisteggia,
 pärrast, et ma neid tunnen ja kahhetsen, et
 nemmad ei tunnista mo wasto kohto päwal.
 Olle sel õsel mulle ka warjuks, et ma rahholis-
 te woiksin maggada. Olle mulle hoidjaks ja
 kaitsjaks, kui pimmedus mind kattab, et ei ühtegi
 äppardus, eaga kahjo mulle saaks juhtuda. Sin-
 no ka al ollen ma. Sinno kätte ma annan keif
 omma ello, maia ja warrandust. Hwia sedda,
 kui ma maggan, et ma keif jälle ees leian, kui
 ma homme jälle üllesärkan. Sinno kätte ma
 annan keif minno ommaksed, ommad üllemad,
 tutwad, sõbbrad ja waenlased. Hallasta meie
 keikide ja keige risti-rahwa peäle. Anna armo,
 et ma selle peäle ifka mõtlen, et minno kaddu-
 wa ello päwad kül pea otsa lähhawad, agga
 et

et teine ello ees on, mis wasto ma ennast pean
 walmistama. Tomma isse mind wäggewaste ma-
 ilma lustist ja rõmust lahti, ja õppeta mind, sed-
 da rõmo noudma, mis iggawesses aia's jääb,
 et ma paigale saan, kui mo ilmalik ello lõppeb,
 ja iggawest hingamist leian, kui ma surren.
 Siis ma tahhan sind, omma Jummalat, seal
 iggaweste kita ja tännada keige selle armo eest,
 misga sinna siin ma peäl mind olled kannud ja
 juhhatanud. Kule mind armolikkult, Jeesusse Kris-
 tusse, minno kalli Onnisteggia, pärrast. Amen.

Rehüd, armas Jummal! pallun sind:

Ka tänna õsel hoiä mind,
 Ja kui ma niuun maggama,
 Siis walwa sinna armoga.
 Siis hingan minna rahhoga,
 Ja tousek homme rõmoga.

Uis teine Ohto palwe.

Pääw on loja läinud. Mo tõ on tehtud.
 Oigo sulle sest kitus ja täanno, helde ja armolinne
 taewane Jssa! et sa mind olled aitmud sedda pä-
 wa lõppetada. Sinno arm se on, et ma weel
 ellan. Sa olled ello ja terwidust, toidust ja
 keik muud tarwidust annud, ja mind keige kurja
 ja kahjo eest hoidnud ja kaitsumud. Mis ma ollen,
 et minnust peti luggu? Ma waene pattune!
 Mul on häbbi silmis. Sest tänna ka ollen ma
 patto teinud. Jssa! anna andeks, et ma ikka
 weel ni wastane, ni tännamatta ollen. Anna
 armo, et ma hoyis so mele järrele woiksin ella-
 da. Hoia ja kaitse mind armust ka se sinna sel-

6 Paltwed, kui tahhad Jesusse lauale minna

dsel keige kurja ning kahjo eest. Lasse mind rahholiste maggada, et ma homme jalle kõlban tõle. Mo ihho ja hinge, ia keik, mis mul on, jättan ma sinno holeks. Pea sedda keik omma warjo al. Hoia ja kaitse ka meie üllemad, minno suggalased, sõbbrad ja waenlased. Hallasta keikide inimeste peäle. Jesusse Kristusse, minno Onnisteggia, parrast. Amen.

Ma lähhan maggama,

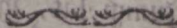
Ja hingan rahhoga.

Sa, minno kallis loja,

Mind dsel nüüd ka hoia,

Mul anna omma armo;

Eiis ma ei kardä hirmo.

Paltwed, kui tahhad Jesusse lauale minna.

So ette ma tullen, mo Jummal! pattoga koormatud ja waewatud. Häbbi on mul silmis mo ülleastmiste parrast. Tahhad sinna neid süüks arvada, kes so ees woib seista jada? Helde ja armolinne Jummal! ma olen eksinud mele ja mõtte, sanna ja teggudega. Head ep ole minnust leida. Sa õppetasiid mind kül omma õigust; agga ma ei teinud sinno tahtmist. Ma wotsin omma süddame himmud kuulda, ja andsin ennast holetusse sisse. Sa kutsusid, agga ma ei wotnud kuulda. Ma hullutasin ikka peäle, ehk sinna kül mind nomisid. Ei ma kartnud, ei ma armastanud sind, minno lojat, minno heateggiat. Ei ma armastanud ka omma liggimest. Masilma lust ja illo olli minno meles kallim. Ma jatsin sind mahha ja ei ho-

lind

lind sinno käsitudest, noudsin ja teggin kurja ja
 sain sinno armust lahti. Sedda keif tunnen
 ma nüüd hirmoga. Mo hinge rahho on rikkus-
 tud, mo hea ello on vtsas. Kartus ja werris-
 tus on mo hingele tulnud. Ma waene willets
 pattune! Kust ma pean rahho leidma omma
 hädda sees? Mo Jummal, mo hallastaja!
 heida armo waese peäl, kes so ette kurwa me-
 lega astub. Heida armo Jesusse Kristusse
 pärrast. Temma on mo lunnastaja, kes ka
 minno eest on surnud, kes mind on leppitanud
 ja minno eest kostab. Temma pärrast janna ka
 minnule keif minno pattud andeks. Ma tahhan
 neid wihlada, ja mahha jätta keif omma pahha
 tööd, keif rummalust ja holetust. Ma tahhan
 sind, omma Jummalat, iggas kohhas meles
 piddada, tahhan keige kurja himmude wasto
 ello polest woitelda. Rinnita sinna agga mind;
 sest ma ollen nõdder ja rammoto. Anna sinna
 mulle nou tagga, mo Jummal! siis ma jäkksan
 ja jouan so mele järrele ellada. Zuhhata mind
 isse omma pühha waimoga; siis saan ma sinno
 tahtmist teha. Oh, ärra jätta mind abbita,
 heide ja armosinne Jummal! ja kuse minno
 palwe omma sure hallastusse ja ülles, rakimat-
 ta armo pärrast. Amen.

Ma tunnen ommad pattud nüüd;

Mind waewawad mo rasked süüd.

Mo peäle sinna hallasta,

Mo hallastaja armoga!

Teine Palwe.

Oh mo kallis Onnisteggia Jesus Kristus!
 sa olled keif waesed pattused ennese jure kutsu-

nud, ja neile armo ja rahho tootanud. Ka minna waene pattune tullen sinno jure sinno armo ja hallastust ennesele palluma. Sa olled keige ma - ilma patto parrast furnud. Sa olled ka minno patto eest hawatud ja arrardõh hutud olnud, et mulle piddi rahho ollema. Sedda kinnitad sinna omma armo - õppetusse sees. Ma tahhan nüüd sinno lauale tulla, et ma sinmust saaksin ennast rõmustada ja sinno kalli armo mällestust ommas süddames uendada. Mita mind, mo Onnisteggia! et ma omma süddant seks hästi walmistan, et ma wihtan pattud ja neid mahhajattan. Zuhhata mind omma waimo ja omma armo - õppetusse läbbi, et ma head woiksin tehha ja kurja mahhajatta, Zummalat ja omma liggimest süddamest armastada, ja nenda sinno jägede sees woiksin kãia, et sest saaks tunda, et ma sinno Zünger ollen. Seks tulleta sinna isse mo mele, mis sinna mo eest teggid ja kannatasid, kuidas sinna mind armastasid surmani ja pattust lahti õstsid, et ma so omma piddin ollema, ja õigusse ja waggadusse sees srad piddin tenima. Kinnita mind, mo Jesus, kinnita mo lotust sinno pealse. Öppetä mind, et ma süddamelikko allandusse ja tassandusse läbbi sinno sarnatseks lähhan, ja selges armastusses Zummala ja innimeste wasto ikka kaswan. Sinno surma mälletus kinnitago mulle Zummala armo, kannastust keige waewa al ja iggawesse ello lotust. Kule heldeste minno palwe, omma kalli lunnas tamisse parrast. Amen.

Ma tullen Jესus! sinnule;
Mind wotta wasto heldeste.

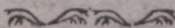
So surmaga mind leppita,
 So surmaga mind parranda.

Õhka minne.

Sinno kallid armo annid, mo Jesus! tulle-
 tago sinno suurt armo mo mele, ja kinnitago so
 mällestust ja minno usko, et sa omma ihho ol-
 led ärraannud ja omma werd olled ärrawalla-
 nud, minno hinge iggawesfeks õnnistusfeks. Amen.

Teine.

Oh, Jesus Õnnisteggia!
 So kallid andid wottan ma.
 Mind kinnita mo usjo sees;
 Et käin ka sinno jälgedes.

Palwed, kui sa Jesusse laual olled käinud.

Ma tännan sind, mo kallis Õnnisteggia, Je-
 sus Kristus! et sa mind olled lunnastanud, ja
 selle kalli armo mällestusfeks so armo laual mind
 olled sõõtnud ja jootnud. Edeste! sa olled
 minno Õnnisteggia, kes seks on tulnud ma-
 ilma sisse, et ükski, kes sinno sisse ussub, ei
 pea hukka sama. Anna nüüd agga omma
 armo, et ma sind ikka uskus wastowottan, so
 peäle kindlaste lodan ja omma usko ka nenda
 üllesnäitan, et ma, so kalli armo-õppetusse jär-
 rele, täies õigusses ja waggadusses ellan. Olgo
 siis so pühha sanna õppetus ikka mo meles.
 Olgo keif mo mõtted, sannad ja teud sinno
 mele pärrast. Seks lubban ma enmast nüüd
 hopis sinnule, ja tahhan sinno auuks ellada, kan-
 natada ja lotusses sinno peäle ka üksford õnaste
 lahkuda. Amen.

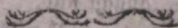
Sul, sul ma tahhan ellada;
 Sa armastasid mind.
 Kui hinge heidan, rõmoga
 Weel surmas tännan siad.

Teine Palwe.

Ma ollen sinnuse lubbanud, helde ja armos-
 linne Jummal! et ma tahhan keik pattud wih-
 tada ja mahhajätta. Ma tahhan omma sanna
 meles piddada ja tdeks tehha. Wat ei pea mind
 ennam sinust lahbutama. Hirm peab mulle
 ollema keige kurja eest. Uita, aita mind agga
 woitelda, et ma woimust woiksin sada. Min-
 ge minust ärra, kes teie kurja tete. Ma ellan
 omma Jummalale, kes mind ommaks lapsiks
 on jälle wastowotnud. Tru ja ustaw tahhan
 minna temmale olla; sest temma on muino
 Jummal. Temma sanna jubhatab mind taewa
 pole. Temma käsk on hea ja annab siin ja seal
 õiget õnnistust. Hoi mind ommas käes, mo
 Jummal! Jubhata sinna isse mind õige tele.
 Anna mulle omma waimo kinnitajaks, et ma
 walwan, kui mind kihhutatse; et ma wasto-
 seisau, kui mind kiusatatsse: senni kui mo woit-
 leminne otsas ja täis woimas kä on. Siis
 wotta mind omma maiasse, et ma saan
 nähha, mis ma siin uskusin; et ma seal
 ellan sinno rahho ja rõmo sees, ja sind ilma lõp-
 matta tenin. Hallasta mo peäle ja wotta
 minno palwe kuulda, Jesusse Kristusse, mo
 Õnnisteggia pärrast. Amen.

Ma tahhan korwast woitelda
 Ja lihha tahemist sõitelda;
 Mind, armas Jummal! aita,

Et sulle woiksin ellada,
 Ja sinnul üksford labkuda
 Ja surma hirmo woita.

Haige innimesse Palwed.

Mo Jummal, mo Jummal! wata armust
 minno peäle. Se on kül minno patto sü, et häd-
 da ja waew minno peäle tulleb. Wallo ja haig-
 gus kääb ka praego mo peäle ja rõhbutab mo
 süddant ärra. So pole ma küssendan, mo
 Jummal, mo hallastaja! Mita armust kända,
 mis sa isse olled peäle pannud. Sa olled ikka
 armolinne; sa tahhad agga, et ma pean kan-
 natust õppima. Wähenda süis mo wallo.
 Nõra mo haigust, kui se sinno pühha nou on, et
 ma pean weel ellama. Hallasta minno peäle,
 mo Jummal, mo oige abbimees!

Mo helde Onnisteggia! Kül sinna olled ka
 hädä ja waewa näinud. Süiski sa ollid kan-
 natlil surmani, peälegi risti = surmani. Sa
 pallusid: Mitte minno tahtminne, waid sinno
 tahtminne sündko! Oh! aita mind, et ma ka
 nenda woiksin palluda: Tähko mo Jumma
 minnoga, mis tahhad! Ma ollen temma kää al-
 ello ja surma wottan ma temma kääst. Olla sinna
 agga mulle hea, mo Jesus! ja kauta mo patto
 süüd. Oh! ma tunnen neid. Mo südda on sest
 kurb, et ma ni holetu, ni kõlbato ollen olnud.
 Ei ma kõlba sinno rigisse, kui sa isse mind ei
 walmista. Ma otsin süis armo sinno kääst, mo
 Onnisteggia! Sa üksi olled mo lotus ja mo
 rõmustus mo patto waewas. Oh

Oh hallasta, oh hallasta,
Mo hallastaja, armoga.

* * *

Mo haigus lähhab kangelaks ja tulletab
wäggewaste mo mele et ma surrelit ollen. Ehk
surm tulleb jo liggimalle. Sa olled ka surinud,
mo Dunnisteggia! ja surma läbbi waewast lahti
sanud. Nendq saan minna ka õnna surma läb-
bi keigest häddast ja waewast lahti. Mo om-
maksed nutwad kül mind tagga. Sest mul on
kül halle meel. Agga meie same teine teist jälle
näha parremas põlwes. Ma lähhan agga
ele. Teie tullete pea järrele. Dunnista neid, rõ-
musta neid, helde Jummal! õppeta ja juhha-
ta neid, et meie so rõmo sees jälle kofko same.

* * *

Mo ahvastus lähhab suremaks! Surm
on liggi! Mo Jummal, mo Dunnistedgia! hei-
da armo minno peäle! Kauta mo pattud. Arra
mõttele nende peäle, waid mõttele omma armo
peäle. Se on üks tõssine sanna, et Jeesus
Kristus tulnud, keik pattused õnsaks teggema.

* * *

Ma tean, et mo lunnastaja ellab ja temma
jääb wiimsaks mo põrmo peäle seisma. Ehk
kül ussid mo nahhaga sedda lihha sawad arra-
korinud; süiski saan ma omma lihha seest Jum-
malat näha.

* * *

Jummal ütleb: Arra karda mitte! sest ma
ollen sind lunnastanud, ja nimme pärrast sind
kutsund. Sa olled minno pärralt. Ma ollen
sind ürrikesse silma pilkmisse aia mahha jätnud
ja suve hallastussega tahhan ma sind kogguda.

Je-

* * *

Jesus ütleb: Minna ollen se üllestousminne ja ello; kes minno sisse ussub, se peab ellama, ehk ta kül surreb. — Gesinnatse aia kannata: missed ep olle ühtegi wäärt selle au wasto, mis meile peab ilmutadama.

* * *

So laps ma ollen, oh Jummal! So pärris aks ma peansama. Pärrimind, mo õnnistegia, pärrimind ma, ilmast; omma rōmo rigi sisse.

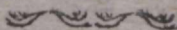
* * *

Jesand! sinno kätte annan ma omma waimo. Lasse omma sullast rahhus ärra miina; sest mo silmad on so õnnistust näinud.

* * *

Se on lõppetud! Ma ollen head woitlemist woitelnud; ma ollen omma ello korra lõpetanud; ma ollen usko kinnipiddanud. Se õigusse kroon on mulle tallele pannud.

Mo ello Jesus isse,
 Mo kasso surrema;
 Sell' annan hingikesse
 Siis dasast lahkun ma.

Monningad lühikesed Paulo Paltwed.

Oh armas Jesand Jesuke!
 Sa olled armas minnule,
 Et sa keik head teinud nüüd,
 Ja ärrawõtnud minno süd,
 Sa maksid neid kül kalliste,
 Kui peksti sind ni wahwaste.
 Oh! lasse sinno ahvastust
 Mo hingel' sata rõmustust,

Et ussun sedda kindlaste,
Ja lahkun ilmaſt dnſaste, Amen.

Uht ſüddant pattuſt foormiatud,
Ming ſureſt murreſt waerwatud
Looü minna ſulle, Jeſuke!

Se wotta waſto heldeſte,
Ming hallaſta mo waefe peäl,
Ja ſureſt armuſt aita weel.

So ſurmaga mind leppita,
So werrega mind loppita;
Siis ollen pattuſt peäſtetud,
Ja minno ſüdda rdmuſtud, Amen.

Mind aita, helde Jeſuke!

Et ſulle jonan peage,
Ming eane pöran kermeste,
Kui ſurm mind kiſſub äkkiſte,

Et täanna, iggal aial ka
Ma woikſin dnſaſt lahkuda.

Oh Jummal! minno abbimees,
Mind aita armuſt hädda ſees:
Mo ſüddant pöra pattuſt niüid;
Ja kauta mo patto ſüüd.

Ma lodan, Jummal! ſüno peäl,
Kui ſa muſt jääd, miſ tahhan weel?

Ea olled minno Jeſuke,
Mo Jummal ning mo wennike;

Seſt ollen rdmuſ ſüddameſt,
Ja ſidan ſind ka kelgeſt wäeſt.

Se peäle lodan ikka ma;
Jeſuſ, mo wend, mind awwita, Amen.

Ristmisse Sannad,

kui laps nõdder on ja koddõ peab
ristitama.

Selle kolmaino Jummal, Jummal se
Jesja ja se Poia ja se pühha Waimo
nimmel, Amen.

M. N. Wotta pühha risti täht omma otfa ja
omma riima ette, ühheks mele tulletamisseks,
et sind ristitakse Kristusse peäle, kes sinno he-
aks on risti lödud; ja et sinna keigest pead ossa
sama, mis Kristus omma kannatamise ja sur-
ma läbbi sinuule on saatnud; ja et sinna kannat-
likko süddamega keik risti, surmani pead kand-
ma, mis temma sinno peäle panneb.

Pallugem:

Oh, helde ja armolinne Jummal! Sinno
källi sanna peäle tome meie sedda lapsõest, et
ta pühha ristmisse läbbi sinno armust woiks os-
sa sada. Wotta tedda siis ommaks lapsõks ja
iggawesse ello päriaks wasto; ja anna armo,
et temma, kui ta innimesõks üleskaswab,
Jesussse armo-õpperussse järrele õigusõs ja wag-
gadussõs woiks ellada. Kute meie allandikko pal-
we Jesusse e Kristusse, meie Onnisteggia pär-
rast, Amen.

Jesja meie, kes sa olled taewas r.

M. N. Kas sa tostad keik pattud wihkeda ja
mahha jätta? Jah.

M. N.

N. N. Kas sa tootad, kolmainust Jummalat
ommaks Jummalaks wastowotta, Je-
sus Kristust ommaks Dnisteggiaks
piddada, temma õppetusse ja pühha Wai-
mo juhhatamise järrele ellada? Jah

N. N. Kas sa tähhad selle peäle ristitud sada?
Jah! Jummalal nimmel.
(Wotta nüüd wet, panne kolm kord lapse
pähha ja ütle:)

N. N. Minna ristin sind Jummalal se Issa,
ning se Poia, ning se pühha Waimo
nimmel.

Pallugem:

Meie tänname sind, helde ja armolinne
Jummal, et sa ka sedda lapsokest omma pühha
risti-kogodusse sisse armust olled wastowot-
nud. Lasse tedda nüüd ülleskaswada, et ta
õppiks omma Dnisteggia armo-õppetust õige
tundma ja õiges uskus waggaste ellama. Juh-
hata tedda isse õige tele, et ta jõuaks sinno
taewa rõmo sada, Jesusse Kristusse, meie Dn-
nisteggia läbbi. Amen.

Se Issand õnnistago sind ja hoidko sind!

Se Issand lasko omma palle paista sin-
no peäle ja olgo sulle armolinne!

Se Issand tõstko omma palle sinno peäle
ja andko sulle rahho! Amen.

*Ju andko sulle
rahho!
amen*

Köid. 16. Fi. 1928.

